ભાગ ૧ લો–કાંકડ આરતી : (સવારે પાંચ વાગે)

ૐ શ્રી સાઈસમર્થાય નમ :

શ્રીસદ્‌ગુરૂ

સાઈનાથ સગુણોપાસના

પ્રાત:કાળનો ઉપાસના–ક્રમ

ભૂપાળી ૧.

જોડૂનિયાં કર ચરણીં ઠેવિલા માથા; પરિસાવી વિનંતી માઝી સદ્‌ગુરૂનાથા ॥૧॥ અસો નસો ભાવ આલોં તૂઝિયા ઠાયા; કૃપાદૃષ્ટીં પાહેં મજકડે સદ્‌ગુરૂરાયા ॥૨॥ અખંડિત અસાવેં ઐસેં વાટતેં પાયીં; સાંડૂની સંકોચ ઠાવ થોડાસા દેઈ ॥૩॥ તુકા મ્હણે આમ્હી (દેવા) તુઝી વેડીવાંકુડી; નામેં ભવપાશ હાતીં આપુલ્યા તોડી ॥૪॥

ભૂપાળી ૨.

ઉઠા પાંડુરંગા પ્રભાતસમયો પાતલા; વૈષ્ણવાંચા મેળા ગરૂડપારીં દાટલા ॥૧॥ ગરૂડપારાપાસુની મહાદ્વારા પર્યંત; સુરવરાંચી માંદી ઉભી જોડૂનિયાં હાત ॥૨॥ શુક-સનકાદિક નારદ–તુંબુરુ ભક્તાંચ્યા કોડી; ત્રિશૂલ ડમરૂ ઘેઉની ઉભા ગિરિજેચા પતિ ॥૩॥ કલિયુગીંચા ભક્ત નામા ઉભા કીર્તનીં; પાઠીમાગેં ઉભી ડોળા લાવુનિયાં જની ॥૪॥

ભૂપાળી ૩.

(ચાલ–ઘનશ્યામસુંદરા શ્રીધરા૦)

ઉઠા ઉઠા શ્રીસાઈનાથ ગુરૂ ચરણકમળ દાવા; આધિ વ્યાધિ ભવતાપ વારૂની તારા જડજીવા ॥ધ્રુ૦॥ ગેલી તુમ્હાં સોડુનિયાં ભવ–તમ–રજની વિલયા; પરિ હી અજ્ઞાનાસી તુમચી ભુલવિ યોગમાયા; તુમ્હીચ તીતેં સારૂનિ દાવા મૂર્ખ જન તારાયા ॥ચા૦॥ ભો સાઈનાથમહારાજ ભવ–તિમિરનાશક રવી; અજ્ઞાની આમ્હી કિતી વર્ણાવી તવ થોરવી; તી વર્ણિતાં ભાગલે બહુવદનિ શેષ વિધિ કવી ॥ચા૦॥ સકૃપ હોઉનિ મહિમા તુમચા તુમ્હીંચ વદવાવા ॥આધિ૦॥ ઉઠા૦ ॥૧॥ ભક્ત મનીં સદ્‌ભાવ ધરૂનિ જે તુમ્હાં અનુસરલે; ધ્યાયાસ્તવ તે દર્શન તુમચેં દ્વારિં ઉભે ઠેલે; ધ્યાનસ્થા તુમ્હાંસ પાહુની મન અમુચેં ધાલેં. પરિ ત્વદ્વચનામૃત પ્રાશાયા તેં આતુર ઝાલેં ॥ચા૦॥ ઉઘડૂની નેત્રકમલા દીનબંધુ રમાકાંતા; પાહિ બા કૃપાદૃષ્ટીં બાલકા જશી માતા; રંજવી મધુરવાણીં હરી તાપ સાઈનાથા ॥ચા૦॥ આમ્હી અપુલે કાજાસ્તવ તુજ કષ્ટવિતોં દેવા; સહન કરિશિ તેં ઐકુનિ ધાવી ભેટ કૃષ્ણ ધાંવા ॥ઉઠા ઉઠા૦॥ આધિ વ્યાધિ૦ ॥૨॥

ભૂપાળી ૪.

ઉઠા પાંડુરંગા આતાં દર્શન દ્યા સકળાં; ઝાલા અરૂણોદય સરલી નિદ્રેચી વેળા ॥૧॥ સંત સાધૂ મુની અવઘે ઝાલેતી ગોળા; સોડા શેજે સુખ આતાં બઘું દ્યા મુખકમળા ॥૨॥ રંગમંડપીં મહાદ્વારીં ઝાલીસે દાટી; મન ઉતાવીળ રૂપ પહાવયા દૃષ્ટી ॥૩॥ રાઈ રખુમાઈ તુમ્હાં યેઊં દ્યા દયા; શેજે હાલવુની જાગેં કરા દેવરાયા ॥૪॥ ગરૂડ હનુમંત ઉભે પાહતી વાટ; સ્વર્ગીંચે સુરવર ઘેઉનિ આલે બોભાટ ॥૫॥ ઝાલેં મુક્તદ્વાર લાભ ઝાલા રોકડા; વિષ્ણુદાસ નામા ઉભા ઘેઉનિ કાંકડા ॥૬॥

અભંગ ૫.

ઘેઉનીયાં પંચારતી, કરૂં બાબાંસી આરતી ॥ કરૂ સાઈસી આરતી ॥૧॥ ઉઠા ઉઠા હો બાંધવ, ઓંવાળૂ હા રમાધવ–સાઇ રમાધવ–ઓંવાળૂ ॥૨॥ કરૂનીયાં સ્થિર મન, પાહૂં ગંભીર હેં ધ્યાન–સાઇચેં હેં ધ્યાન–પાહૂં ॥૩॥ કૃષ્ણનાથા દત્તસાઈ, જડો ચિત્ત તુઝે પાયીં–સાઈ તુઝે ॥ જડો૦ ॥૪॥

કાંકડઆરતી ૬.

કાંકડઆરતી કરિતોં સાઈનાથા દેવા; ચિન્મયરૂપ દાખવીં ઘેઉની બાલક લઘુસેવા ॥ધ્રુ૦॥ કામ ક્રોધ મદ મત્સર આટવુનિ કાંકડા કેલા; વૈરાગ્યાચેં તૂપ ઘાલુનિયાં તો ભિજવીલા. સાઈનાથ ગુરૂભક્તિ જ્વલનેં તો મીં પેટવિલા, તદ્‌વૃત્તિ જાળુની ગુરૂનેં પ્રકાશ પાડીલા. દ્વૈત–તમા નાસુની મિળવી તત્સ્વરૂપીં જીવા–ચિન્મયરૂપ ॥૧॥ ભૂ–ખેચર વ્યાપૂની યોગી હૃત્કમલીં રાહસી, તોચિ દત્તદેવ તું શિરડીં રાહુની પાવસી; રાહુનિ યેથે અન્યત્રહિ તૂં ભક્તાંસ્તવ ધાંવસી, નિરસુનિયાં સંકટા

દાસા અનુભવ દાવિસી. ન કળે ત્વલ્લીલાહિ કોણ્યા દેવા વા માનવા-ચિન્મયરૂપ ॥ ૨ ॥ ત્વયશ-દુંદુભીનેં સારેં અંબર હેં કોંદલેં, સગુણ મૂર્તિ પાહાણ્યા આતુર જન શિરડીં આલે. પ્રાશુની ત્વદ્વચનામૃત અમુચેં દેહભાન હરપલેં, સોડુનિયાં દુરભિમાન માનસ ત્વચ્ચરણીં વાહિલેં; કૃપા કરૂનિયાં કૃષ્ણમાઉલે દાસ પદરિં ઘ્યાવા-ચિન્મયરૂપ. ઑં૦ ॥ ૩ ॥

કાંકડઆરતી ૭.

ભક્તિચિયા પોટીં બોધ કાંકડા જ્યોતિ, પંચપ્રાણ જીવેં ભાવેં ઓંવાળૂં આરતી ॥ ૧ ॥ ઓંવાળૂં આરતી માઝ્યા પંઢરીનાથા, દોન્હી કર જોડુની ચરણીં ઠેવીલા માથા ॥ ધ્રુ૦ ॥ કાય મહિમા વર્ણૂં આતાં સાંગણેં કિતી, કોટી બ્રહ્મહત્યા મુખ પાહાતાં જાતી ॥ ૨ ॥ ઑં૦ ॥ રાઈ રખુમાઈ ઉભ્યા દોન્હી દો બાહીં, મયૂરપિચ્છ ચામરેં ઢાળિતિ ઠાયીં ઠાયીં ॥ ૩ ॥ ઑં૦ ॥ તુકા મ્હણે દીપ ઘેઉનિ ઉન્મન તી શોભા, વિટેવરી ઉભા દિસે લાવણ્ય ગાભા ॥ ૪ ॥ ઑં૦ ॥

પદ ૮. (ઉઠા ઉઠા)

ઉઠા ઉઠા સાધુસંત સાધા આપુલાલેં હિત; જાઈલ જાઈલ હા નરદેહ મગ કૈંચા ભગવંત ॥ ૧ ॥ ઉઠોનિયાં પહાંટે બાબા ઉભા અસે વિટે; ચરણ તયાચે ગોમટે અમૃતદૃષ્ટિ અવલોકા ॥ ૨ ॥ ઉઠા ઉઠા હો વેગેંસીં ચલા જાઉં રાઉળાસી; જળતીલ પાતકાંચ્યા રાશી. કાંકડઆરતી દેખિલિયા ॥ ૩ ॥ જાગેં કરા રુક્મિણીવરા, દેવ આહે નિજસુરાંત; વેગેં નિંબલોણ કરા દૃષ્ટ હોઈલ તયાસી ॥ ૪ ॥ દારીં વાજંત્રી વાજતી ઢોલ દમામે ગર્જતી; હોતે કાંકડઆરતી માઝ્યા સદ્ગુરુરાયાંચી ॥ ૫ ॥ સિંહનાદ શંખભેરી આનંદ હોતો મહાદ્વારીં; કેશવરાજ વિટેવરી નામા ચરણ વંદિતો ॥ ૬ ॥

ભજન

સાઈનાથગુરુ માઝે આઈ; મજલા ઠાવ દ્યાવા પાયીં,
દત્તરાજ ગુરુ માઝે આઈ; મજલા ઠાવ દ્યાવા પાયીં.
શ્રી સચ્ચિદાનંદ સદ્ગુરુ સાઈનાથ મહારાજકી જય.

શ્રીસાઈનાથ-પ્રભાતાષ્ટક ૮.

પૃથ્વી

પ્રભાતસમયીં નભા શુભ રવિપ્રભા ફાંકલી,
સ્મરે ગુરૂ સદા અશા સમયિં ત્યાં છળે ના કલી.
મ્હણોનિ કર જોડુની કરૂં અતા ગુરૂપ્રાર્થના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૧ ॥

તમા નિરસિ ભાનુ હા ગુરૂહિ નાશિ અજ્ઞાનતા;
પરંતુ ગુરૂચી કરી ન રવિહી કધીં સામ્યતા.
પુન્હાં તિમિર જન્મ ઘે ગુરૂકૃપેનિ અજ્ઞાન ના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૨ ॥

રવિ પ્રગટ હોઉની ત્વરિત ઘાલવી આલસા;
તસા ગુરૂહિ સોડવી સકલ દુષ્કૃતી લાલસા.
હરોનિ અભિમાનહી જડવિ તત્પદીં ભાવના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૩ ॥

ગુરૂસિ ઉપમા દિસે વિધિહરિહરાંચી ઉણી;
કુઠોની મગ યેઇ તી કવનિં યા ઉગી પાહુણી.
તુઝીચ ઉપમા તુલા બરવિ શોભતે સજ્જના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૪ ॥

સમાધિ ઉતરોનિયાં ગુરૂ ચલા મશીદીકડે;
ત્વદીય વચનોક્તિ તી મધુર વારિતી સાંકડે.
અજાતરિપુ સદ્ગુરો અખિલપાતકા ભંજના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૫ ॥

અહા સુસમયાસિ યા ગુરૂ ઉઠોનિયાં બૈસલે;
વિલોકુનિ પદાશ્રિતા તદિય આપદે નાશિલેં.
અસા સુહિતકારી યા જગતિ કોણિહી અન્ય ના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૬ ॥

અસે બહુત શાહણા પરિ ન જ્યા ગુરૂચી કૃપા;
ન તત્સ્વહિત ત્યા કળે કરિતસે રિકામ્યા ગપા.
ધરી ગુરૂપદા જરી સુદૃઢ ભક્તિનેં તો મના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૭ ॥

ગુરો વિનતિ મી કરીં હૃદયમંદિરીં યા બસા;
સમસ્ત જગ હેં ગુરૂ-સ્વરૂપચિ ઠસો માનસા.
કરો સતત સત્કૃતી મતિહિ દે જગત્પાવના;
સમર્થ ગુરૂ સાઈનાથ પુરવી મનોવાસના ॥ ૮ ॥

સ્ત્રગ્ધરા

પ્રેમેં યા અષ્ટકાસી પઢુનિ ગુરૂવરા પ્રાર્થિતી જે પ્રભાતા;
ત્યાંચે ચિત્તાસિ દેતોં અખિલ હરૂનિયાં ભ્રાંતિ મી નિત્ય શાંતી,
ઐસેં હેં સાઈનાથેં કથુનિ સુચવિલેં જેવિં યા બાલકાસી;
તેવીં ત્યાં કૃષ્ણુપાયીં નમુનિ સવિનયેં અર્પિતોં અષ્ટકાસી ॥ ૯ ॥

પદ ૧૦

સાઈ રહમ નજર કરના, બચ્ચોંકા પાલન કરના ॥ ધ્રુ૦ ॥
જાના તુમને જગતપસારા, સબહી ઝૂઠ જમાના ॥ સાઈ૦ ॥ ૧ ॥
મૈં અંધા હૂ બંદા આપકા, મુઝસે પ્રભુ દિખલાના ॥ સાઈ૦ ॥ ૨ ॥
દાસ ગનુ કહે અબ ક્યા બોલૂં, થક ગયિ મેરી રસના ॥ સાઈ૦ ॥ ૩ ॥

પદ ૧૧

રહમ નજર કરો (૨) અબ મોરે સાઈ, તુમબિન નહી મુઝે માબાપભાઈ ॥ ધ્રુ૦ ॥ મૈં અંધા હું બંદા તુમ્હારા ॥ (૨) મૈં ન જાનૂં, (૩) અલ્લા-ઇલાહી ॥ રહમ૦ ॥ ૧ ॥ ખાલી જમાના મૈંને ગમાયા ॥ (૨) સાથી આખરકા, (૩) કિયા ન કોઈ ॥ રહમ૦ ॥ ૨ ॥ અપને મશિદકા ઝાડૂ ગનૂ હૈ ॥ માલિક હમારે, (૩) તુમ બાબા સાઈ ॥ રહમ૦ ॥ ૩ ॥

પદ ૧૨

તુજ કાય દેઉં સદ્ગુરો મી ખાયા તરી,
મી દુબળી બટિક નામ્યાચી જાણ શ્રી
ઉચ્છિષ્ટ તુલા દેણેં હી ગોષ્ટ ના બરી;
તૂં જગન્નાથ, તુજ દેઊં કશી ભાકરી.
નકો અંત મદીય પાહૂં સખ્યા ગુણવંતા; શ્રીકાંતા.
મધ્યાન્હરાત્ર ઉલટોનિ ગેલી કીં આતાં; આણ ચિત્તા.
હોઇલ તુઝા રે કાંકડા કીં રાઉળાંતરીં,
આણતીલ ભક્ત નૈવેદ્ય હિ નાનાપરી.

પદ ૧૩

શ્રીસદ્ગુરૂ બાબા સાઈ તુજવાંચુનિ આશ્રય નાહીં, ભૂતલીં ॥ ધ્રુ૦ ॥ મી પાપી પતિત ધીમંદા તારણેં મલા ગુરૂનાથા ઝડકરી ॥ ૧ ॥ તૂં શાંતિ-ક્ષમેચા મેરૂ, તૂં ભવાર્ણવીંચેં તારૂં, ગુરૂવરા ॥ ૨ ॥ ગુરૂવરા મજસિ પામરા, અતાં ઉદ્ધરા, ત્વરિત લવલાહીં, ત્વરિત લવલાહીં, મી બુડતોં ભવભયડોહીં; ઉદ્ધરા૦ ॥ શ્રી સદ્ગુરૂ બાબા સાઈ ॥ ૩ ॥

* કાંકડ આરતીનો કાર્યક્રમ સમાપ્ત *